

Mezinárodní rok ochrany ledovců Den památky obětí holocaustu

speciální vydání věnované UNESCO tématům pro školní rok 2024 - 2025

občasník
polabinské
ZUŠky
červen 2025

umění jako most mezi minulostí a současností, umění jako most mezi faktem a prožitkem

Polabinská ZUŠka jako člen Sítě přidružených škol UNESCO má vést své žáky k ochraně světového kulturního a přírodního dědictví. Každý rok zpracovávají pedagogové se svými žáky minimálně jedno z nabízených témat. Letos obsáhle zapojovali do výuky interkulturní a multikulturní výchovu, otázky lidských práv a demokracie, ekologii a otázky životního prostředí.

Uplynulý školní rok byl pro některé pedagogy všech oborů mimořádně silným a zároveň náročným obdobím – rokem, který jsme zasvětili hlubokému a citlivému tématu paměti, historie a lidskosti. Skrze umění jsme se žáky zpracovávali téma holokaustu a s ním spojené osudy lidí, jejichž životy byly násilně přerušeny. Tento projekt nás přivedl ke spolupráci s významnými institucemi, jako jsou Paměť národa, Památník Zámeček, Státní okresní archiv, Židovské muzeum v Praze či Památník Terezín.

Pro pedagogy i žáky šlo o velmi náročný proces – nejen po výtvarné, literárně-dramatické, hudební, ale především po lidské stránce. Ponořit se do příběhů jednotlivců, kteří byli oběťmi nacistic-

ké perzekuce, znamenalo vystavit se emocím, které se často těžko verbalizují, ale právě díky umění se dají sdílet a pochopit i beze slov. Skrze výstavy a představení jsme divákům a posluchačům přiblížili například osudy zmizelých obyvatel Pardubic, příběh Arnošta Lustiga, Nicholase Wintona, Petra Ginze, rytmy židovských písní a otevřeli otázky hrdinství, paměti i odpovědnosti.

Odezva veřejnosti, odborníků i samotných pamětníků pro nás byla silným potvrzením, že i v prostředí základního uměleckého vzdělávání má smysl otevírat náročná témata. Pro žáky to znamenalo nejen výtvarný rozvoj, ale i hlubokou osobní zkušenost, která formuje jejich hodnoty a vnímání světa. Výsledky projektu tak byly silným svědectvím o tom, že umění může být mostem mezi minulostí a současností, mezi faktem a prožitkem.

Děkujeme všem kolegům za obrovské nasazení a citlivé vedení žáků, partnerům za důvěru a inspiraci a především žákům samotným za odvahu tvořit srdcem.

Výsledkem téměř celoroční práce na výtvarce byly tři výstavy. Hrdinové - Neobyčejné životy obyčejných lidí/ obyčejné životy neobyčejných lidí v Domě hudby a Hrdinové - Odstíny odvahy v Paměti národa. Ty se dotýkaly témat hrdinství, odvahy i osudů zmizelých. Žáci Evy Jebavé, Dominiky Petrusové a Veroniky Korbelové při práci objevovali příběhy zmizelých obyvatel Pardubic a Holic. Především rodiny Freundových, Frei-

ových, Neumannových, Berty Roštejnské nebo Weinerových. Zajímaly nás také osudy rodiny Petra Ginze, příběh Mileny Jesenské, Marie Schmolkové, Helgy Weissové-Hoškové nebo Nicholase Wintona.

Klára Litterová a její žáci na dramaťáku zpracovali do autorské inscenace Mohlo to být tak? osudy pardubických rodin Weinerových a Roštejnských. Inspirováno knihou Petra Síse vzniklo představení Nicky a Věrka (aneb jak Nicky nejel lyžovat). Dramatizací grafického románu Markéty Pilátové o životě Arnošta Lustiga - Arnoštova cesta vznikla hravá inscenace S Arnoštem ve vaně, ve které jsme nahlédli do Arnoštova života.

Díky tomuto tématu vzniklo v letošním roce seskupení Shrim Zmirim, které vede Kateřina Häcklová. Zpěv, housle, violoncello, kytara nebo akordeon a repertoár - židovské lidovky. Pavel Merta se svými saxofonisty doprovodil téměř všechny akce pořádané výtvarkou a dramaťákem. Jen na jedné je vystřídal Jaroslav Černík vedený Vladimírem Krejčím. S Radkou Hronovou na vernisáži zahráli melodii z filmu Schindlerův seznam od Johna Williamse.

Druhé UNESCO téma, které se stalo dalším okruhem zájmu výtvarníků a tanečnic, bylo téma - Ochrana ledovců. V druhé části Informatoria uvidíte tedy i práce dotýkající se otázek neméně závažných - např. zdraví naší planety, přírodních rytmů nebo klimatické paměti ledovců a dopady jejich tání.

Krajina Lustig 16. 5. – 15. 6. 2025
vestibul Gočimny galerie
Automatizické mlýny

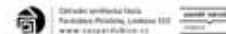
3. června v 16.30 hodin
S Arnoštem ve vaně – představení národní dramatické společnosti z workshopu s Eusem Loriganem, Insidenční společnost Crazy Satellites

TEREZÍN

[illegible]

Institut Paměti národa Pardubice
Machovova pasáž, Tř. Míru 60

Mohlo to byť tak?

Fernández de
página 797

z polárních oblastí

 22000000 unghiești
Piața Unghiești, Corina 510
www.unghiești.ro

Dům hudby v Pardubicích

ZEMĚ LEDOVÁ

Ekocentrum Paleta
10. 4. - 10. 5. 2025
včetně prohlídky (2. a 3. úroveň)

Exkurze do Prahy za židovskou kulturou

Do tajů nejen hebrejské abecedy zaslvětila žáky výtvarky a dramaťáku paní Kateřina Beerová ze Židovského muzea v Praze. Víte, že Židé píší zprava doleva? Že písmena umisťují pod horní linku? Že hebrejská abeceda nemá samostatné znaky pro samohlásky? Že "sofer", písař věnující se psaní svitků tóry, se učí psát levačkou, aby si nerozmazal inkoustem psaný text? Že písmena mají i číselnou hodnotu, pokud je nad nimi kroužek? Zvláštním hebrejským "čtvercovým" písmem je napsána Bible, Starý zákon. Prvních pět Knih Mojžíšových (hebrejsky Tóra) stanovuje zákony, podle nichž se lidé mají řídit. Židé byli všude na světě trpěnými cizinci, lišili se svou řečí, svými zvyklostmi. Ale to jistě nemůže být důvodem k tomu, aby byli terčem lidské zloby, nenávisti a chamtivosti.

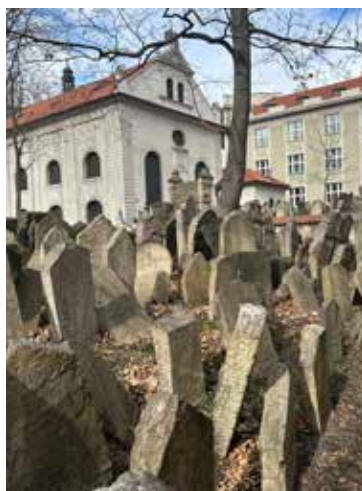
Po notné dávce informací a luštění jsme navštívili i významné židovské památky, Starý židovský hřbitov, Staronovou synagogu (to je ta, co je v ní ukrytý Golem, viděli jsme i židli, na které sedával jeho tvůrce - rabi Löw) a další synagogy s výstavními expozicemi - Španělskou a Maiselovu.

Zmrzlinářství pana Tirelliho

Program je založen na reálném příběhu zmrzlináře, který ve svém obchodě za války ukrýval židovské rodiny. Z Památníku Zámeček nám zmrzlinářství v kufříku přivezla Eva Kubelková. Otevřela téma hrdinství.

Já chci být člověk

Workshop zaměřený na humanismus a odkaz spisovatele Arnošta Lustiga vedla pro naše dramaťáky spisovatelova dcera Eva Lustigová v pondělí 28. dubna. Všichni jsme byli ze společného setkání a tvorby nadšeni. Studenti se dozvěděli o cestě Arnošta Lustiga k humanismu a prostřednictvím svých krátkých aforismů si na konci dílny na něj vytvořili vlastní pohled.

Terezín

"To bylo před válkou. To bylo po válce. Mezitím byl holokaust" (Helga Weisssová-Hošková)

Terezín a život v něm v době holokaustu znali účastníci exkurze z kreseb a deníku Helgy Weisssové a z časopisu Vedem. Vše si prohlédli "naživo" v pondělí 24. března 2025 - bývalé ghetto, židovskou modlitebnu, provizorní mansardu, expozice v Muzeu ghetta a Magdeburských kasárnách. Putování Terezínem zakončili v Malé pevnosti, bývalé věznici gestapa. Prošli místa, kde žila Helga, ale i Petr Ginz, pardubické holčičky Ilonka a Nora Lea Freundovy, holické Kata a Gábi Freiovy. A samozřejmě tisíce dalších. V Magdeburských kasárnách v příznačně pojmenované expozici Kultura proti smrti jsou soustředěny velice zajímavé dokumenty z oblasti divadla, hudby, literatury a výtvarné tvorby.

Kolik talentů zmařil holokaust!

Maluj, co vidíš.

To řekl tatínek své dvanáctileté dcerce Helze, když se ocitli v r. 1941 v terezínském ghettu. Helga Weisssová (*10. 11. 1929) během tříletého pobytu v Terezíně (pak byla deportována do Osvětimi, poté do Freiburgu a Mauthausenu) vytvořila přes sto kreseb.

Vedem

Tajný časopis chlapců z terezínského ghetta. Výstavy nám zapůjčil Památník Terezín.

Hrdinové - Obyčejné životy neobyčejných lidí/ neobyčejné životy obyčejných lidí

Výstava portrétů výjimečných lidí, kteří se v těžkých podmínkách stali hrdiny. Tím, že v tichosti zachránili životy, postavili se proti zlu 2. světové války nebo odhodlaně čelili temnotě s nadějí. Kresby portrétů a koláže z nich byly prací žáku Veroniky Korbelové a Dominiky Petrusové. Objevovali příběhy zmizelých obyvatel Pardubic a Holic (především rodiny Freundových, Freiových, Neumannových, Bertý Roštejnské nebo Heleny Weinerové), osudy rodiny Petra Ginze, příběh Mileny Jesenské, Marie Schmolkové nebo Nicholase Wintona. Dokreslované koláže byly inspirovány Portréty Židů 20. století od Andyho Warhola.

Ve výtvarné soutěži Warholův sen vyhlášené Gočárovou galerií získal 1. cenu za portrét Nicholase Wintona Jakub Kalina. Ocenění také získala celá skupina Veroniky Korbelové za kolektivní dílo.

Autoři: Aneta Bělohávková, Sofie Borovcová, Klára Boučková, Barbora Braunová, Jakub Brokl, Anna Bursová, Anna Hálová, Jakub Kalina, Anna Marie Kliegrová, Viktorie Kováčová, Josefína Kristejnová, Viktorie Kristejnová, Lea Křemenáková, Denisa Kubíčková, Mia Malá, Elen Marková, Anna Nečilová, Vincent Papp, Anna Skořepová, Adriana Stejskalová, Eliška Šimůnková, Agnes Kateřina Štulíková, Emma Vašíčková, Anna Wagnerová, Eliška Ženatá.

Na dernisáži vystoupili: Jaroslav Černík (viola), Yasmina Serbouti (přednes), Emma Vašíčková (úvodní řeč).

Hrdinové - Odstíny odvahy

Den s Pamětí národa

Výstava se dotýkala témat hrdinství, odvahy i osudů zmizelých. Nebyla jen připomínkou tragédie holokaustu, ale především výzvou k odvaze – odvaze pamatovat, naslouchat příběhům a hledat v historii světlo lidskosti. Dětské výtvarné práce ukazují, že i ti nejmladší dokážou hluboce porozumět tématům zla i dobra. Skrze tvorbu se setkávají s minulostí tak, aby dokázali chránit budoucnost - tu, v níž nebude odvaha a lidskost výjimkou, ale samozřejmostí.

Výstava byla připravena ke Dni s Pamětí národa - připomínce výročí 80 let od konce 2. světové války. V expozici i v Machoňově pasáži se představily i další obory ZUŠky. Dramaťák vystoupil s inscenací Backpfeifengesicht. Soubor Shrim Zmirim pod vedením Kateřiny Häcklové poprvé vystoupil ve složení: zpěv, housle, violoncello, kytara. V přednesených židovských lidovkách zpracovali dialekty různých diaspor. Téma šoa se neobjevilo ve všech písních, některé se točily kolem běžného života nebo svátků. Židovské a swingové melodie zazněly i od Crazy Saxophones Pavla Merty.

Příběh Nicholase Wintona, Marie Schmolkové, Doreen Warrinerové a Trevora Chadwicka zpracovávali žáci ve věku 8-10 let. Portrétovali hrdiny, kteří organizovali Kindertransporty a zachránili 669 židovských dětí z protektorátu. Kreslili také siluety dětí vyplněné vzpomínkami - jediným, co si s sebou kromě malého kufříku mohli do Anglie odvézt.

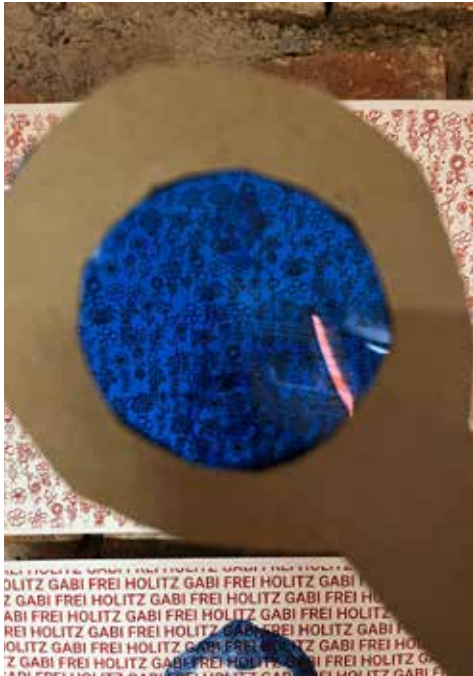
Upravené a digitálně dokreslené fotografie jsou prací žáků výtvarné a multimediální tvorby ve věku 12-18 let. Fotografie dokumentují jejich dojmy z exkurze do Terezína. Kresby ožívují místa, která byla svědkem mnohého utrpení.

Instalace z portrétů na fóliích a ze žlutých hvězd.

Polychromy - obrázky, které lze sledovat třemi způsoby - 1. jen tak, 2. přes červený filtr (odtajní se vám modrá kresba), 3. přes modrý filtr (objevíte jasněji text/ rastr psaný červeně).

Autory vystavených prací jsou: Tereza Bergerová, Aneta Bělohávková, Sofie Borovcová, Klára Boučková, Barbora Braunová, Jakub Brokl, Amir Bugamra, Barbora Dolanová, Tereza Drbalová, Anny Fikeisová, Anna Hálová, Ema Hanzlíková, Jakub Kalina, Emily Klčo, Anna Marie Kliegrová, Johana Korbelová, Viktorie Kováčová, Kristejnová Josefína, Viktorie a Anežka, Lea Křemenáková, Denisa Kubíčková, Bára Loučková, Elen Marková, Anna Nečilová, Vincent Papp, Dorota Pappová, Tereza Reimontová, Terezie Rennerová, Anastázie Seinerová, Johana Seinerová, Anna Skořepová, Adriana Stejskalová, Eliška Šárová, Soňa Šedová, Ellen Šefelínová, Eliška Šimůnková, Alena Šmídová, Emily Štěpánková, Agnes Kateřina Štulíková, Daniela Švagerová, Max Uchytíl, Anna Vacíková, Nela Vágnerová, Emma Vašíčková, Marie Velychko, Anna Wagnerová, Eliška Ženatá.

Pedagogické vedení: Dominika Petrusová, Eva Jebavá, Veronika Korbelová.

Shrim Zmirim: Sofie Svítlová, Daniela Rybenská, Lucie Klapková, Anna Zdráhalová, Barbora Čermáková, Eliška Nová (zpěv), Anna Hackerová (housle), Barbora Šimková (violoncello), Nikola Čermáková (kytara), pedagogické vedení: Kateřina Häcklová.

Crazy Saxophones: Aneta Žváčková, Matěj Klíma a Pavel Merta.

Backpfeifengesicht: Viktorie Burská, Karolína Kindlová, Amálie Litterová, Barbora Němečková, Yasmina Serbouti, Adéla Valachová, Vavřinec Poustecký (j.h.), pedagogické vedení: Klára Litterová.

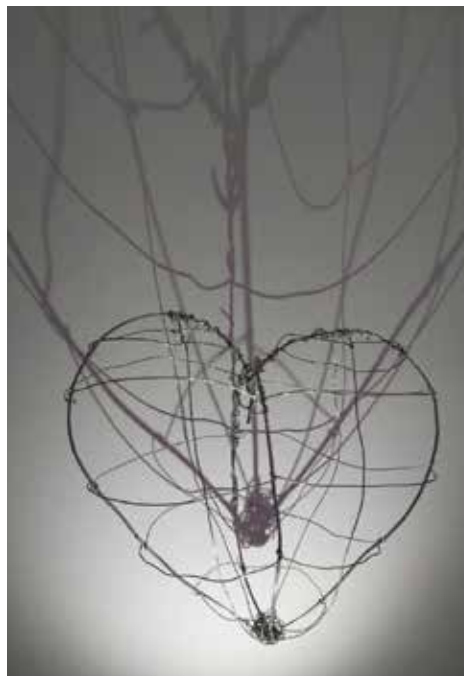
Multikulturní týden Terezín

Výstava Terezín v Sálu Jana Kašpara na KÚ byla věnována obětem holokaustu i těm, kteří ho přežili. Zachycovala židovskou kulturu, život židovských obyvatel před transporty do Terezína a následně v terezínském ghettu. Koncipovali jsme ji jako symbolickou společnou výstavu žáků výtvarky s dětmi, které tvořily v Terezíně (kresby nám poskytlo Židovské muzeum v Praze). Zmíněna byla i pozoruhodná malířka-učitelka Friedl Dicker-Brandeis, která se snažila prostřednictvím výtvarné tvorby pomáhat dětem vyrovnávat se s těžkými podmínkami.

Mohlo to být tak?

Scénické nahlédnutí do osudů zmizelých židovských obyvatel Pardubic - rodiny Weinerových a Roštejnských, jak si je podle střípků skutečných informací oživil literárně - dramatický obor pod vedením Kláry Litterové.

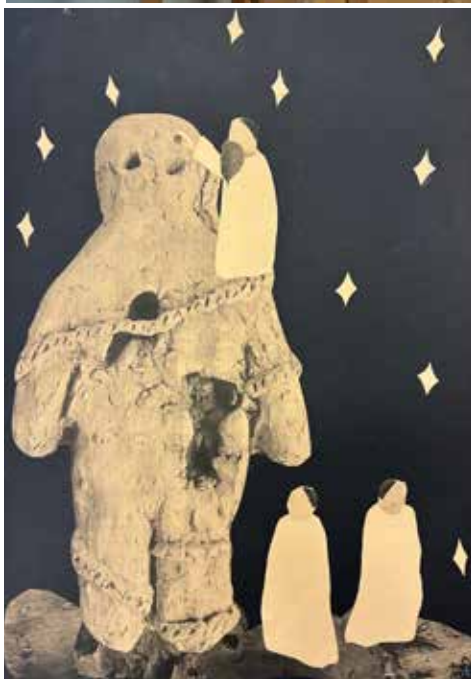
Dernisáž výstavy a premiéra představení proběhla ve čtvrtek 22. května v rámci programu Multikulturního týdne za doprovodu Crazy Saxophones (Pavel Merta) a Shrim Zmirim (Kateřina Häcklová). Jaké bylo po vystoupení překvapení a dojetí vystupujících, když zjistili, že potomci těchto rodin byli dernisáži a představení přítomni, čehož si velmi vážíme. Vše zařídila Šárka Kuchtová, která nás svými rozhlasovými pořady a iniciativami během projektu o holokaustu skvěle motivovala - děkujeme. A děkujeme také Renátě Růžičkové ze Státního okresního archivu v Pardubicích, která nás směřovala v počátcích naší „badatelské činnosti“.

Na výstavě jste mohli vidět:

Drátěná srdce, Kameny zmizelých z Pardubic, Pardubice, Golem, ochránce Židů (modelování a koláž), Světlo od Fíkového pramene, pověst (uhel, křída), Chanukové světlo, pověst (uhel, křída), O konci světa, pověst (kresba tužkou), Hexagram, hexagram jako průnik dvou trojúhelníků (fotografie - modelování), Hexagram (razítka), Petr Ginz, Eva Ginzová, Pohled z Měsíce na Zemi podle Petra Ginze (dokreslovaná koláž), Můj nejoblíbenější plyšák aneb Je těžké vybrat jednu hračku (dvoubarevný linoryt), Portréty zmizelých s kufry (tužka, pastelka), Kufry (uhel, rudky), Boty (uhel, rudky), Z Terezína (fotografie, koláž), fotografie vystavujících „terezínských“ dětí a jejich kreseb (s laskavým svolením Židovského muzea v Praze).

Autoři výtvarných prací: Tereza Bergerová, Klára Boučková, Jakub Brokl, Amir Bugamra, Anna Bursová, Adina Cejnarová, Tereza Drbalová, Rosalie Formánková, Barbora Francová, Ema Hanzlíková, Zuzana Jarošová, Jakub Kalina, Anna Marie Kliegrová, Josefína Kristejnová, Viktorie Kristejnová, Denisa Kubičková, Bára Loučková, Valentýna Možíšová, Jonáš Mareš, Vilém Mareš, Anna Nečilová, Eliška Nehněvajsová, František Novák, Dorota Pappová, Terezie Rennerová, Anastázie Seinerová, Johana Seinerová, Soňa Šedová, Ellen Šefelínová, Eliška Šimůnková, Alena Šmídová, Jakub Štěrba, Agnes Štulíková, Daniela Švagerová, Kristýna Švagerová, Ema Tippnerová, Anna Wagnerová, Eliška Ženatá, pedagogické vedení: Eva Jebavá, Veronika Korbelová, Dominika Petrusová.

Společně s žáky výtvarky vystavují děti, které tvořily v Terezínu: Ilonka a Nora Lea Freundovy z Pardubic, Katka a Gábinka Freiovy z Holic, Petr Ginz z Prahy.

V inscenaci účinkovali: Tereza Šípová, Emma Vašíčková, Viktorie Burská, Karolína Kindlová, Amálie Litterová, Yasmina Serbouti, Vavřinec Poustecký (j.h.), pedagogické vedení: Klára Litterová.

Shrim Zmirim: Sofie Svítlová, Daniela Rybenská, Lucie Klapková, Anna Zdráhalová, Barbora Čermáková, Eliška Nová (zpěv), Anna Hackerová (housle), Barbora Šimková (violoncello), Daniel Nerad j.h. (akordeon), pedagogické vedení: Kateřina Häcklová.

Crazy Saxophones: Aneta Žváčková, Matěj Klíma a Pavel Merta.

S Arnoštem ve vaně

Nicky a Věrka (aneb jak Nicky nejel lyžovat)

Dramatizací grafického románu Markéty Pilátové o životě Arnošta Lustiga - Arnoštova cesta se zabývala další skupinou na dramaťáku. Vznikla tak hravá inscenace S Arnoštem ve vaně, ve které nahlédneme do Arnoštova života i v těch nejdramatičtějších chvílích. Stále se ale snažíme o nadhled a věříme, že naše „ochutnávka“ z knihy naláká její budoucí čtenáře.

Knihu Petra Síse Nicky a Věra jsme se rozhodli dramatizovat s mladší skupinou. V interní práci jsme nejprve pomocí dramatických cvičení a improvizací prozkoumávali život Nicholase Wintona i malé české dívky Věrky Diamantové. Bavili jsme se o hrdinstvích a hrdinech, hráli jsme si se situacemi. Vznikla dětská inscenace, která je pohledem dnešních dětí na postavy příběhu a vlastně i hrdiny obecně. Výstup je výstup, ale to nejdůležitější, co si malí herci a tvůrci zažili a dozvěděli se, bylo při samotné tvorbě.

Obě inscenace byly k vidění na akci Děti hrají divadlo v divadle Exil, kde naši dramaťáci vystoupili společně se souborem Institutu paměti národa na Multikulturním týdnu.

S Arnoštem ve vaně jsme ještě pobyli na výstavě Krajina Lustig 3. června v pardubické Gočárově galerii. Tam zavítala i Arnoštova dcera Eva Lustigová, která nám přiblížila jeho osobnost, životní příběh a humanistický odkaz, který se s Nadací Arnošta Lustiga snaží spravovat.

S Arnoštem ve vaně: Dorota Jonášová, Johana Mošková, Inés Olano Sigid, Marianna Popilková, Christian Filipi, Jakub Matýsek.

Nicky a Věrka aneb jak Nicky nejel lyžovat: Ema Bruštíková, Laura Cencialová, Anna Dolníčková, Nikol Kašparová, Valentýna Malinská, Aneta Novotná, Veronika Šmejdová, Jan Šenítko, Kryštof Ženatý, pedagogické vedení: Klára Litterová.

Speciální poděkování patří Vladimírovi Krejčímu za veškerou pomoc a spolupráci, bez jeho zájmu a ochoty by mnohé nebylo. Velice děkujeme všem (jednotlivcům i institucím), kteří nám pomohli přiblížit historii našim žákům. Poučit se z ní. A poznat nejrůznější lidské osudy. Jsou to: Institut Paměti národa, Státní okresní archiv Pardubice, Památník Terezín, Židovské muzeum v Praze, Nadace Arnošta Lustiga, Památník Záměček. Zvláštní poděkování patří Šárce Kuchtové za příběhy zmizelých, Renátě Růžičkové za nasměrování naší "badatelské" činnosti a za podnětné zdroje informací, Evě Kubelkové za úvod do hrdinské problematiky.

Země ledová

Z polárních oblastí

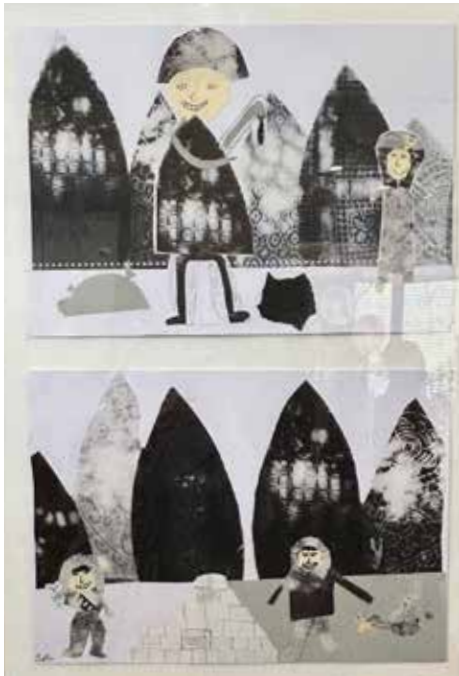
Proč chráníme ledovce? Nad tím jsme se zamýšleli nejen na výtvarce. Ledovce – obrovské masy ledu – nejsou jen krásnou součástí přírody. Jsou také důležitým ukazatelem zdraví naší planety. V posledních desetiletích ale vlivem oteplování Země rychle tají. Mění se tím celý životní rytmus přírody, ohroženi jsou například lední medvědi, tuleni nebo další zvířata, která jsou na ledu a chladu závislá. Ledovce zároveň fungují jako klimatická paměť – uchovávají informace o minulosti a pomáhají udržovat stabilní klima. Když tají, zvyšuje se hladina moří a dochází k narušení rovnováhy v přírodě.

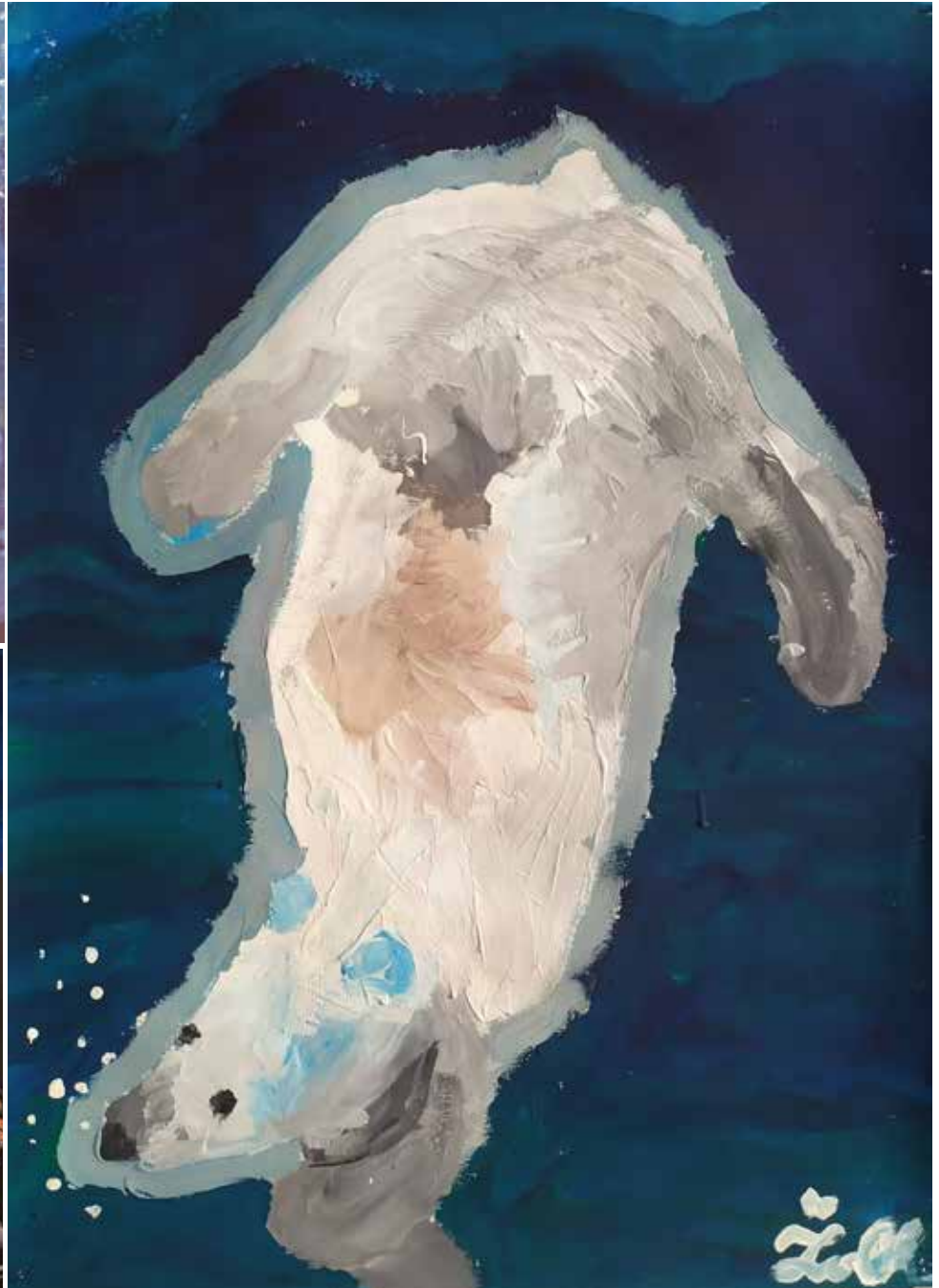
Téma ochrany ledovců jsme proto přenesli do výtvarné tvorby. Skrze umění děti zkoumaly, co se děje s planetou, když se otepluje. Výsledkem byly dvě výstavy: Země Ledová (žáci Ivety Tobiášové a Jana Vojtíška, na vernisáži zahráli žáci Jana Bezdíčka) a Z polárních oblastí (žáci Dominiky Petrusové a Veroniky Korbelové).

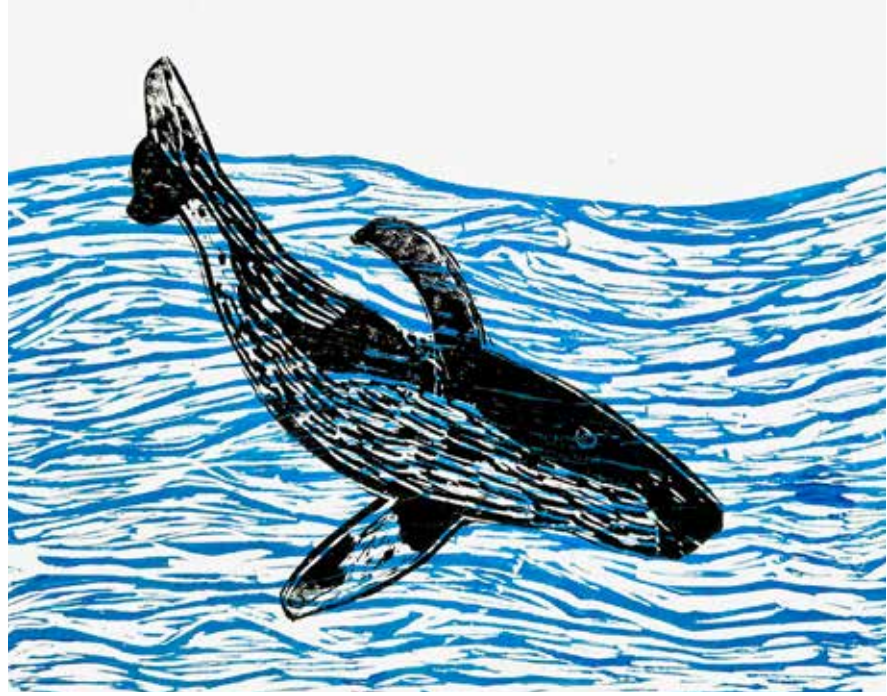
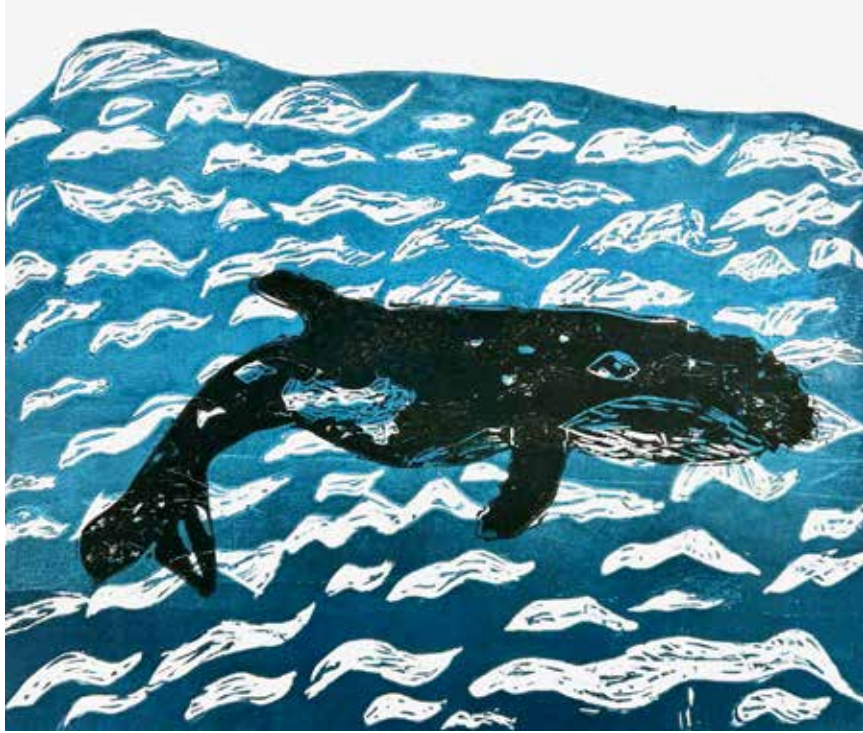
Tání

Do své tvorby téma přenesly i tanečnice. Studentky Justýna Bezdíčková, Eliška Dostálová, Kamila Ehrenbergerová, Terezie Paukrtová, Natálie Plavcová, Barbora Šimková a Ema Závodná se pod vedením Evy Rezové nechaly inspirovat problematikou tání ledovců ke vzniku choreografie Tání. Protančily se s ní až do Ústředního kola soutěžní přehlídky tanečního oboru ZUŠ a na Krajskou přehlídku současného tance mládeže a dospělých. Získaly zvláštní ceny: za skupinové souznění a citlivost v pohybu, za zpracování aktuálního tématu a vynikající interpretaci. Pardubickému publiku zatančily Tání na prknech VČD při závěrečném představení tanečního oboru Paralelní světy.

Rádi bychom vyjádřili uznání kolegům a všem dětem, kteří se letos s velkou citlivostí, respektem a empatií věnovali tak náročným tématům, jako je holokaust nebo ochrana ledovců.

texty: Klára Litterová, Veronika Korbelová, Eva Jebavá, grafická úprava: Veronika Korbelová, foto: Eva Jebavá, Veronika Korbelová, Kateřina Pappová, Dominika Petrusová, Iveta Tobíášová, taneční přehlídky: Lukáš Prokeš a Karolína Šnajdrová